

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI HOTĂRÂREA NR. 31 J/18.11.2009

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulată de Comisia de disciplină pentru judecători împotriva pârâtului U.C., judecător la Curtea Militară de Apel, având ca obiect săvârșirea abaterii disciplinare constând în refuzul nejustificat de a îndeplini o îndatorire de serviciu, prevăzută de art. 99 lit. g) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns Comisia de disciplină pentru judecători, prin reprezentant – inspector M.D. și pârâtul judecător U.C..

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefă, după care,

S-a învederat Secției că, la data de 9.11.2009 grefa secțiilor în materie disciplinară a înaintat Curții Militare de Apel, copia dosarului nr. 242/CDJ/2009 pentru a fi înmănată pârâtului judecător U.C., însă acesta a refuzat primirea.

S-a procedat la predarea copiei dosarului nr. 242/CDJ/2009 către pârâtul judecător U.C..

Secția pune în discuția părților dacă se impune, în conformitate cu dispozițiile art. 121 alin. (2) Cod procedură civilă, ca audierea pârâtului judecător U.C. să aibă loc în ședință secretă, având în vedere că prin declarația acestuia ar putea fi relevate anumite aspecte care au legătură cu etapa deliberării.

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 322.62.96

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Având cuvântul, pârâtul judecător U.C. solicită ca ședința de judecată să fie publică.

Comisia de disciplină pentru judecători, prin reprezentant, lasă la aprecierea Secției.

După deliberare, Secția a hotărât ca ședința de judecată să se desfășoare în mod public.

Secția procedează la audierea pârâtului judecător U.C. cu privire la faptele reținute în sarcina sa, declarația fiind cosemnată în scris și atașată la dosarul cauzei.

În continuare, s-a acordat cuvântul părților în probațiune.

Comisia de disciplină pentru judecători, prin reprezentanți, învederează că nu are alte probe de solicitat, decât cele administrate în cursul cercetării disciplinare.

Pârâtul judecător U.C. arată că nu are probe de solicitat.

Nemaifiind alte cereri prealabile de formulat sau excepții de invocat Secția constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Având cuvântul, Comisia de disciplină pentru judecători, prin reprezentant, a solicitat, în temeiul art. 47 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată cu modificările și completările ulterioare, admiterea acțiunii disciplinare și aplicarea uneia din sancțiunile disciplinare prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. g) din același act normativ, pentru următoarele motive:

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 322.62.96

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

A arătat că la data de 27.01.2009, inculpatul L.M.V. a formulat recurs împotriva deciziei penale nr. 2/21.01.2009 a Tribunalului Militar Teritorial București, pronunțată în dosarul nr. 48/739/2007, astfel că prin adresa nr. 48/739/2007 din 5.02.2009, Tribunalul Militar Teritorial București a înaintat dosarul Curții Militare de Apel.

Așa cum rezultă din practica deciziei nr. 19/3.06.2009 a Curții Militare de Apel, dar și din notele greșierului de ședință, la termenul din data de 3.06.2009, președintele completului de judecată a constatat recursul în stare de judecată și a acordat cuvântul în dezbateri.

Procurorul de ședință a solicitat, în esență, casarea deciziei din apel pentru nemotivarea laturii civile, solicitând în baza art. 385⁹ alin. (1) pct. 9 și 17 din Codul de procedură penală, admiterea recursului, casarea deciziei și trimiterea cauzei la instanța de apel spre rejudecare, pentru nemotivarea hotărârii.

Recurentul inculpat a depus concluzii scrise, în practica hotărârii fiind consemnat că, susținând motivele de recurs depuse la dosar, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei din apel, desființarea sentinței și rejudecarea cauzei de către prima instanță.

După rămânerea în pronunțare, completul de judecată a deliberat, soluția fiind pronunțată în unanimitate. Minuta deciziei a fost tehnoredactată și semnată de către toți membrii completului.

Se precizează că din adnotările președintelui de complet efectuate pe lista de ședință, conform practicii adoptate, a rezultat că motivul avut în vedere la pronunțarea soluției a fost „art. 385⁹ pct. 9 nemotivat lat. civ.”

Astfel, prin minuta din data de 3.06.2009 s-a decis „admiterea recursului

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED]

inculpatului, casarea deciziei din apel și desființarea sentinței primei instanțe, dispunându-se rejudecarea cauzei de către prima instanță, stabilindu-se, totodată, că ultimul act procedural rămas valabil de la care procesul penal își reia cursul este declarația părții vătămate din data de 7 mai 2008. Motivarea deciziei penale nr. 19/03.06.2009 i-a revenit pârâtului judecător U.C..

Considerentele deciziei au fost redactate inițial de domnul judecător U.C., la data de 17.06.2009, tehnoredactarea fiind efectuată la 18.06.2009, așa cum rezultă din caseta deciziei motivate.

După semnarea deciziei, astfel redactate de către judecător și de către grefier, decizia a fost prezentată spre semnare și celorlalți membri ai completului de judecată. Ceilalți membri ai completului au refuzat semnarea hotărârii pe motiv că aceasta prevede, în considerente, aspecte asupra cărora nu s-a deliberat. În consecință, președintele completului a dispus întocmirea unei alte variante a hotărârii, de către judecătorul M.G..

Ulterior întocmirii acesteia, pârâtul judecător U.C. a refuzat semnarea hotărârii.

Comisia de disciplină pentru judecători apreciază că, fapta pârâtului judecător U.C. de a nu semna decizia semnată de către ceilalți doi membri ai completului de judecată, constituie un refuz de a îndeplini o îndatorire de serviciu, în condițiile în care, potrivit art. 312 Cod procedură penală, există obligația pentru fiecare judecător de a semna hotărârea, dar aceasta după ce a fost verificată și după ce a fost întrunită majoritatea opiniilor membrilor completului de judecată.

Refuzul este nejustificat deoarece, cauza care a condus la nesemnarea

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

deciziei de către ceilalți judecători la propria motivare o constituie prezentarea unei motivări parțial străine de actul deliberării, după cum au dovedit ceilalți doi membrii ai completului de judecată, iar propria semnare nu are o valoare probantă de sine stătătoare, deoarece nu a fost alcătuită majoritatea și nici nu are cum să fie impusă cu valoare obligatorie pentru ceilalți membrii ai completului.

Mai arată reprezentantul comisiei de disciplină pentru judecători că nu poate fi reținută apărarea pârâtului judecător potrivit căreia refuzul semnării deciziei ar fi justificat prin aceea că a existat un motiv de casare la care judecătorul redactor nu s-a referit, respectiv schimbarea nejustificată a componenței completului de judecată din data de 26.03.2008, întrucât cu ocazia deliberărilor a stabilit, așa cum rezultă din conținutul minutei, că ultimul act procedural valabil este din luna mai 2008.

Acest aspect se apreciază că nu poate fi motivat din oficiu în cauză, deoarece s-ar tinde la revenirea asupra deliberării, ceea ce este interzis de lege.

În consecință, Comisia de disciplină pentru judecători, prin reprezentant apreciază că fapta pârâtului judecător U.C. de a întocmi un proiect de hotărâre diferit de cele stabilite la deliberări, precum și refuzul de a semna hotărârea tehnoredactată și semnată de către ceilalți doi membri ai completului de recurs, apreciată corespunzătoare deliberării și având drept consecință temporizarea nejustificată a procedurilor în cauza respectivă, constituie abatere disciplinară prevăzută de art. 99 lit. g) din Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Având cuvântul, pârâtul judecător U.C. solicită să se observe că în cuprinsul acțiunii disciplinare sunt inserate aspecte neconforme cu realitatea.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Astfel, deși în situația de fapt reținută de comisia de disciplină pentru judecători s-a reținut că motivul avut în vedere la pronunțarea respectivei decizii a fost nemotivarea laturii civile, din motivarea întocmită și semnată de ceilalți doi membri ai completului de judecată rezultă că au avut în vedere și latura penală a cauzei.

Mai arată că la dosarul cauzei nu a existat un proces-verbal referitor la schimbarea completului de judecată în cursul judecătii, însă acesta a fost obținut ulterior, pe cale administrativă, și a fost luat în considerare la motivarea hotărârii de către judecătorul M.G., precum și de către Inspecția Judiciară.

Motivarea Inspecției Judiciare în sensul că și la motivarea hotărârii se aplică regula unanimității este greșită și conduce la situații inedite.

Se mai arată că, Președintele Curții Militare de Apel a solicitat Consiliului Superior al Magistraturii un punct de vedere cu privire la incidentul ce a condus la prezenta acțiune disciplinară, neformulând o sesizare în sensul dispozițiilor art. 45¹ din Legea nr. 317/2004. În acest sens sunt și cele reținute de inspectorul desemnat să efectueze verificările, și anume că „Președintele Curții Militare de Apel a solicitat un punct de vedere al Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la desemnarea hotărârii de către unul dintre membrii completului de judecată”.

În opinia sa, pârâtul judecător arată că motivarea și semnarea hotărârii judecătorești este atributul exclusiv al completului de judecată, nu al Inspecției Judiciare.

Totodată, pârâtul judecător U.C. apreciază că nici Consiliul Superior al Magistraturii nu pune punct situației create.

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 322.62.96

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

În final, pârâtul judecător U.C. invocă excepția nelegalei sesizări a Comisiei de disciplină pentru judecători, întrucât, raportat la dispozițiile legale, Consiliul Superior al Magistraturii nu a fost legal sesizat. De asemenea, în opinia sa, la dosar nu există o sesizare din oficiu nici a Consiliului Superior al Magistraturii și nici a Inspecției judiciare cu referire la presupusa abatere disciplinară. Prin urmare, nici Comisia de disciplină pentru judecători nu a fost legal sesizată, motiv pentru care solicită respingerea acțiunii disciplinare ca neîntemeiată.

Secția acordă cuvântul în replică, reprezentantului Comisiei cu privire la excepția nelegalei sesizări a Comisiei de disciplină pentru judecători.

Având cuvântul, Comisia de disciplină pentru judecători, prin reprezentant apreciază că, în conformitate cu dispozițiile art. 45¹ din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată cu modificările și completările ulterioare, modificată prin O.U.G. nr. 59/26.06.2009, președintele instanței are posibilitatea de a semnala orice aspecte în legătură cu activitatea unui judecător și cu modul de respectare a dispozițiilor regulamentare.

Această semnalare se regăsește și în cauza de față, prin aceea că președintele instanței, a înaintat Consiliului Superior al Magistraturii – Direcția Legislație o sesizare în legătură cu refuzul de semnare a unei hotărâri judecătorești, pentru ca aceasta să-și exprime un punct de vedere.

Pe de altă parte, Direcția Legislație a constatat că, în speță, competența aparține Inspecției Judiciare, astfel că, în temeiul art. 45¹ alin. (2) din actul normativ sus-menționat, orice sesizare greșit îndreptată se înaintează Inspecției Judiciare.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Așadar, apreciază că sesizarea Comisiei de disciplină pentru judecători s-a realizat în conformitate cu dispozițiile legale, motiv pentru care solicită respingerea excepției nelegalei sesizări a Comisiei de disciplină pentru judecători, ca neîntemeiată.

Secția, constată închise dezbaterile și reține cauza în pronunțare.

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

Deliberând asupra acțiunii disciplinare, reține următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru judecători, la data de 12.10.2009, sub nr. 28/J/2009, Comisia de disciplină pentru judecători a solicitat Secției, ca prin hotărârea pe care o va pronunța, să dispună aplicarea uneia din sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, pârâtului judecător U.C. de la Curtea Militară de Apel, pentru săvârșirea abaterii disciplinare constând în refuzul nejustificat de a îndeplini o îndatorire de serviciu, prevăzută de art. 99 lit. g) din același act normativ.

În motivarea acțiunii disciplinare s-a reținut că pârâtul judecător a întocmit un proiect de hotărâre, în parte contrar celor stabilite la deliberări, și a refuzat să semneze hotărârea tehnoredactată și semnată de către ceilalți doi membri ai completului de judecată, sub motivul suplimentar, neavut în vedere la deliberări, că se dă o interpretare greșită unui text de lege, fără a se apropia de părerea mai puțin severă ce a fost stabilită la deliberări, situație care a avut drept consecință temporizarea ciclului procesual al cauzei.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

În drept, Comisia de disciplină pentru judecători și-a întemeiat acțiunea pe dispozițiile art. 98 – 101 din legea sus-menționată.

În dovedirea acțiunii, Comisia de disciplină a solicitat proba cu acte și orice alte probe a căror necesitate ar rezulta din dezbateri.

La termenul de judecată din 04.11.2009 pârâtul judecător a depus note scrise.

Audiat fiind în ședința de judecată din data de 18.11.2009, pârâtul judecător U.C. a arătat că nu se consideră vinovat de săvârșirea abaterii disciplinare reținută în sarcina sa, deoarece ca judecător trebuie să respecte legea, ori în opinia sa, refuzul examinării unui motiv de recurs echivalează cu un refuz de judecată.

Astfel, pârâtul judecător a arătat că inculpatul L.M.V. a invocat trei motive de recurs, respectiv nemotivarea hotărârilor pronunțate în fond și în apel, atât pe latură penală, cât și pe civilă, stabilirea unei situații de fapt nereale și nerespectarea dispozițiilor privind continuitatea completului de judecată, dat fiind că acesta s-ar fi schimbat la instanța de fond, fără justificare.

Reprezentantul Parchetului, în cuvântul său, a arătat că este de acord cu solicitările formulate în cererea de recurs însă a susținut că principalul motiv de recurs este greșita încadrare juridică dată faptei de prima instanță, aspecte redacte identic în cele două proiecte de hotărâre.

Mai declară pârâtul judecător că în timpul deliberării s-au exprimat următoarele opinii: președintele completului de judecată a arătat că hotărârea instanței de fond este nemotivată pe latură civilă, celălalt coleg de complet – judecător M.G. a precizat că nici latura penală a cauzei nu este motivată iar

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

personal a intervenit și a arătat că motivele invocate de cei doi colegi de complet sunt prevăzute la punctul 9 al articolului 385⁹ și că la punctul 3 al aceluiași articol este prevăzut motivul de recurs privind continuitatea completului de judecată. Toți membri completului au fost de acord că se impune casarea cu trimitere spre rejudecare la instanța de fond. Discuțiile au fost reluate în momentul în care s-a pus problema consemnării în minuta deciziei a ultimului act procedural valabil. Deși pârâtul judecător a propus ca ultimul act procedural valabil să fie încheierea prin care s-a consemnat schimbarea fără temei a completului de judecată, ulterior a revenit asupra acestei opinii și a fost de acord cu colegii de complet ca acest ultim act să fie declarația părții vătămate din data de 07.05.2008. Mai declară că personal a redactat minuta și a consemnat soluția în condica ședințelor de judecată, hotărârea revenindu-i spre motivare.

Cu ocazia redactării arată că a examinat cele două motive de recurs anterior menționate și a făcut recomandări instanței de fond să aibă în vedere la rejudecare și celelalte motive de recurs.

Mai declară pârâtul judecător că în momentul în care cei doi colegi de complet i-au comunicat că nu sunt de acord cu motivarea hotărârii întrucât cu prilejul deliberării cazul de casare prevăzut de art. 385⁹ pct. 3 Cod procedură penală nu a fost examinat, a susținut că acest motiv trebuia examinat din oficiu, învederând că a avut reprezentarea faptului că toți membri completului de judecată au fost de acord cu existența acestui motiv de recurs, cu prilejul deliberării.

Cu privire la excepția nelegalei sesizări a Comisiei de disciplină pentru judecători, invocată de către pârâtul judecător la ultimul termen de judecată,

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Secția apreciază că este neîntemeiată și o va respinge ca atare, pentru următoarele motive:

Potrivit art. 45¹ alin. 1 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată cu modificările și completările ulterioare, orice persoană interesată, inclusiv conducătorii instanțelor sau ai parchetelor, poate semnala Inspecției Judiciare aspecte în legătură cu activitatea ori conduita necorespunzătoare a judecătorilor sau procurorilor, cu încălcarea obligațiilor profesionale în raporturile cu justițiabilii ori cu săvârșirea de către aceștia a unor abateri disciplinare.

În speța de față se constată că președintele Curții Militare de Apel a înaintat Consiliului Superior al Magistraturii – Direcția Legislație o sesizare în legătură cu refuzul pârâtului judecător de a semna o hotărâre judecătorească, pentru ca aceasta să-și exprime un punct de vedere.

Direcția Legislație, Documentare și Contencios a Consiliului Superior al Magistraturii a înaintat sesizarea spre competentă soluționare Inspecției Judiciare, în baza art. 45¹ alin. (2) din același act normativ, urmare a faptului că, potrivit art. 43 lit. a din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii, numai inspectorii Serviciului de inspecție judiciară pentru judecători au în atribuții și efectuarea de verificări la instanțele de judecată în legătură cu respectarea normelor procedurale privind și redactarea hotărârilor.

Nota cuprinzând rezultatul verificărilor prealabile efectuate de către inspectorul desemnat, cu privire la sesizarea președintelui Curții Militare de Apel referitoare la nesemnarea unei hotărâri judecătorești de către judecător U.C. a fost înaintată de către Inspecția judiciară comisiei de disciplină pentru judecători care,

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

prin rezoluția din 3.08.2009 a dispus efectuarea cercetării disciplinare față de judecătorul U.C. (filele 76-93 din dosar nr. 242/CDJ/2009).

Totodată, se reține că potrivit art. 45 alin. 2 din aceeași lege, comisiile de disciplină pot fi sesizate de Inspekția judiciară sau se pot sesiza din oficiu în legătură cu abaterile disciplinare ale judecătorilor sau procurorilor.

Prin urmare, se constată că sesizarea comisiei de disciplină a fost efectuată în conformitate cu dispozițiile legale anterior expuse, susținerile pârâtului judecător cu privire la acest aspect fiind neîntemeiate.

Analizând probele administrate în cauză, Secția pentru judecători reține următoarea situație de fapt:

Prin decizia nr. 2/21.01.2009 Tribunalul Militar Teritorial București a respins ca nefondat apelul declarat de către inculpatul L.M.V., împotriva sentinței penale nr. 20/21.05.2008 a Tribunalului Militar Iași.

La data de 27.01.2009 inculpatul a formulat recurs împotriva acestei decizii penale, astfel că prin adresa cu același număr Tribunalul Militar Teritorial București a înaintat dosarul instanței ierarhic superioare, Curtea Militară de Apel.

La data de 09.02.2009 cauza a fost înregistrată pe rolul Curții Militare de Apel, primul termen de judecată a recursului fiind stabilit la data de 25.02.2009, prin repartizarea aleatorie a dosarului la completul de judecată CR2, în compunerea căruia au intrat general de brigadă magistrat B.C. – președinte al completului de judecată și al instanței, colonel magistrat M.G. – vicepreședintele instanței și colonel magistrat U.C..

Componenta completului de recurs a rămas neschimbată pe durata soluționării cauzei, până la închiderea dezbaterilor din data de 03.06.2009, când

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED]
dosarul a rămas în pronunțare.

După rămânerea în pronunțare, completul de judecată a deliberat, soluția fiind pronunțată în unanimitate. Minuta a fost tehnoredactată de pârâțul judecător U.C. și a fost semnată de către toți membrii completului de judecată.

Astfel, prin minuta deciziei s-a decis admiterea recursului inculpatului, casarea deciziei din apel și desființarea sentinței primei instanțe, dispunându-se rejudecarea cauzei de către prima instanță, stabilindu-se totodată că ultimul act procedural rămas valabil de la care procesul penal își reia cursul este declarația unei părți vătămate din data de 07.05.2008.

Motivarea acestei decizii penale i-a revenit pârâțului judecător U.C..

Acesta a redactat considerentele deciziei la data de 17.06.2009, tehnoredactarea fiind efectuată la data de 18.06.2009, așa cum reiese din caseta deciziei motivate, și a fost prezentată spre semnare celorlalți membri ai completului de judecată.

Judecătorul M.G. a adus la cunoștința președintelui de complet faptul că în cuprinsul expunerii deciziei redactate de către pârâțul judecător sunt analizate chestiuni esențiale, care nu au fost avute în vedere la deliberare, respectiv nemotivarea aplicării unui spor de pedeapsă precum și încălcarea dispozițiilor art. 292 alin. (2) Cod procedură penală de către instanța de fond.

Totodată, i-a solicitat pârâțului judecător să modifice expozitivul deciziei în acord cu realitatea deliberărilor, însă acesta a refuzat să refacă motivarea în sensul celor real desfășurate.

Pentru acest motiv, la data de 23.06.2009, judecătorul M.G. a solicitat președintelui completului de judecată să motiveze personal hotărârea, în

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

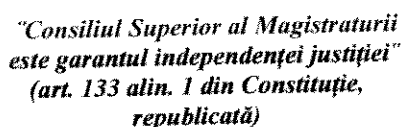
[REDACTED]

concordanță cu cele avute în vedere la deliberare. Cererea a fost aprobată de președinte care, prin rezoluție, a stabilit că cele consemnate de pârâțul judecător în considerentele deciziei nu corespund realității deliberărilor, exprimându-și acordul ca domnul judecător M.G. să redacteze decizia. Totodată, a dispus înregistrarea în evidențele instanței a schimbării redactorului.

După redactarea noii motivări și semnarea acesteia de primii doi membri ai completului de judecată, pârâțul judecător U.C. a refuzat să o semneze și a solicitat ca asupra acestei situații ivite, să se pronunțe Consiliul Superior al Magistraturii.

Secția mai reține că unul dintre punctele asupra cărora membrii completului de judecată nu au deliberat dar a fost trecut în considerentele deciziei redactate de pârâțul judecător se referă la nerespectarea principiului continuității completului de judecată la prima instanță. Se mai reține că la momentul deliberărilor la dosarul cauzei nu a existat nici un act referitor la schimbarea completului de judecată la instanța de fond. Ulterior pronunțării deciziei, în urma verificărilor administrative efectuate de către conducerea Curții Militare de Apel, s-a stabilit că la Tribunalul Militar Iași se află procesul verbal nr. 3/25.03.2008, care prezintă justificat și regulamentar înlocuirea membrului completului de judecată pentru termenul din 26.03.2008.

Se mai reține că după rămânerea în pronunțare, în urma deliberărilor soluția a fost pronunțată în unanimitate, minuta fiind tehnoredactată de pârâțul judecător și semnată de către toți membrii completului. După pronunțarea deciziei, pârâțul judecător a refuzat să motiveze soluția adoptată în sensul celor avute în vedere la deliberare și a refuzat să semneze decizia motivată de

Pentru a se reține situația de fapt expusă, au fost avute în vedere următoarele probe: declarațiile pârâtului judecător - în care recunoaște fapta - care se coroborează cu copiile actelor din dosarul nr. 48/739/2007 al Curții Militare de Apel (filele 40-76 din dosar nr. 242/CDJ/2009) din care rezultă că recurentul inculpat a invocat, printre alte motive de recurs, și cel prevăzut de art. 385⁹ pct. 3 Cod procedură penală și că a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei din apel, desființarea sentinței și rejudecarea cauzei de către prima instanță, dar și faptul că reprezentantul Parchetului a solicitat în baza art. 385⁹ alin. 1 pct. 9 și 17 Cod procedură penală admiterea recursului și casarea deciziei din apel, pentru nemotivarea laturii civile.

Fapta, astfel cum au fost reținută contravine prevederilor articolelor ce reglementează drepturile și îndatoririle unui membru al completului de judecată, în legătură cu redactarea și semnarea unei hotărâri judecătorești emise de un organ colegial și art. 5 alin. (2) din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești care prevăd obligația judecătorilor de a respecta prevederile legale.

Astfel, potrivit art. 308 din Codul de procedură penală hotărârea este rezultatul acordului membrilor completului de judecată asupra soluțiilor date chestiunilor supuse deliberării. Când unanimitatea nu poate fi întrunită, hotărârea se ia cu majoritate. Dacă din deliberare rezultă mai mult de două păreri, judecătorul care opinează pentru soluția cea mai severă trebuie să se alăture celei mai apropiate de părerea sa. Motivarea opiniei separate este obligatorie.

Art. 312 din același cod stabilește că decizia se redactează de către unul

[REDACTED]

dintre judecătorii care au participat la soluționarea cauzei și se semnează de toți membrii completului și de grefier.

Dispozițiile art. 343 Cod procedură penală prevăd că un complet de judecată deliberează mai întâi asupra chestiunilor de fapt și apoi asupra chestiunilor de drept, precum și asupra oricărei alte probleme privind justa soluționare a cauzei, toți membrii completului de judecată având îndatorirea să își spună părerea asupra fiecărei chestiuni.

Articolul 344 din același act normativ arată că, dacă în cursul deliberării instanța găsește că o anumită împrejurare trebuie lămurită și că este necesară reluarea cercetării judecătorești, repune cauza pe rol. Dacă lămurirea acelei împrejurări se poate face numai prin reluarea dezbaterilor, instanța o va pune în discuție în aceeași ședință, dacă este posibil, sau în altă ședință în continuare.

Din coroborarea acestor dispoziții legale rezultă așadar că luarea hotărârii presupune tranșarea diferendelor dintre părerile judecătorilor care compun un complet, aceștia având obligația să arate inclusiv motivele care au determinat exprimarea acesteia, pentru ca în final să se hotărască asupra motivelor care fundamentează soluția.

Prin urmare, redactarea unei hotărâri luată în unanimitate poate fi efectuată de oricare dintre judecătorii care au participat la soluționarea cauzei, deoarece considerentele acesteia sunt stabilite de la momentul pronunțării, expositivul unei astfel de hotărâri neputând să cuprindă decât chestiunile asupra cărora s-a deliberat efectiv.

În cauza de față, se apreciază că fapta pârâtului judecător de a refuza să redacteze în sensul celor avute în vedere la deliberare precum și de a refuza să

semneze o hotărâre redactată de un alt membru al completului de judecată, în același sens, constituie un refuz nejustificat de a îndeplini o îndatorire de serviciu.

Sușinerile pârâtului judecător U.C., potrivit cărora acțiunea disciplinară cuprinde aspecte neconforme cu realitatea, întrucât decizia pe care refuză să o semneze este motivată și pe latura penală a cauzei nu au nici o relevanță în raport de conținutul minutei deciziei, minută care a fost semnată și de pârâtul judecător și care este în sensul casării și respectiv desființării în totalitate a hotărârilor pronunțate instanța de fond și cea de apel.

Cele susținute de pârâtul judecător referitoare la faptul că procesul-verbal încheiat urmare a soluționării unui incident procedural de către instanța de fond prin care componența completului de judecată a fost schimbată la un termen, nu a existat la dosarul cauzei la momentul pronunțării deciziei Curții Militare de Apel și că acesta a fost obținut și depus la dosar ulterior, pe cale administrativă, sunt reale, însă nu au nici o relevanță deoarece în conținutul deciziei redactate de judecătorul M.G. nu se regăsește nici o mențiune referitoare la acest act iar în acțiunea disciplinară se consemnează exact ceea ce se susține de către pârâtul judecător.

Sușinerile referitoare la faptul că acțiunea disciplinară reprezintă o ingerință în activitatea de judecată, întrucât motivarea și semnarea unei hotărâri judecătorești este atributul exclusiv al completului de judecată, nu sunt întemeiate întrucât cercetarea disciplinară în prezenta cauză nu a pus în discuție soluția pronunțată de completul de judecată din care a făcut parte și pârâtul judecător, ci a avut în vedere conduita necorespunzătoare a pârâtului judecător.

Fapta astfel cum a fost săvârșită a condus la temporizarea ciclului

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] procesual al cauzei, dosarul nefiind trimis la instanța de fond în vederea rejudecării, conform celor dispuse în minută.

Sub aspectul laturii subiective, vinovăția pârâtului judecător în săvârșirea faptei rezultă din modul personal în care a înțeles să aplice sau nu dispozițiile procedurale referitoare la redactarea și semnarea unei hotărâri judecătorești emise de un organ colegial, fapt ce a avut drept consecință temporizarea procedurilor judiciare.

Raportat la prevederile Legii 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, fapta săvârșită de pârâtul judecător U.C., anterior expusă, reprezintă conținutul abaterii disciplinare prevăzută de articolul 99 lit. g), și anume refuzul nejustificat de a îndeplini o îndatorire de serviciu.

La individualizarea sancțiunii ce se va aplica, în condițiile art. 100 din Legii 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, Secția va avea în vedere gravitatea concretă a faptei, consecințele negative asupra drepturilor procesuale ale părților care astfel au suferit o vătămare prin prelungirea procedurilor judiciare, precum și circumstanțele personale ale pârâtului judecător.

În lipsa unor probatorii în circumstanțiere, Secția va avea în vedere faptul că această manieră de lucru reprezintă un caz izolat și nu caracterizează activitatea în ansamblu a pârâtului judecător, care anterior, nu a mai fost sancționat disciplinar.

În baza art. 100 lit. b) din Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Secția va

aplica pârâtului judecător, sancțiunea diminuării indemnizației de încadrare lunară brută cu 15% pe o perioadă de 3 luni.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge excepția nelegalei sesizări a Comisiei de disciplină pentru judecători, formulată de pârâtul judecător U.C., ca neîntemeiată.

Admite acțiunea disciplinară formulată de Comisia de disciplină pentru judecători împotriva judecătorului U.C. de la Curtea Militară de Apel.

În baza art. 100 lit. b) din Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aplică judecătorului U.C., sancțiunea diminuării indemnizației de încadrare lunară brută cu 15% pe o perioadă de 3 luni, pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. g) din același act normativ.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile, de la comunicare, la Completul de 9 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică.

**Definitivă, împotriva acesteia s-a exercitat calea de atac a recursului la
Înalta Curte de Casație și Justiție.**